

DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 247.

Czwartek, 27 Października (8 Listopada)

1866 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących, po Świątach uroczystych i Niedziach. — Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach. — Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2-krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12. — Artykuły nadsyłane do zamieszczania w Dzienniku nie zwracają się. — We wszystkim co dotyczy Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 3.

Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8. — Półrocznie rs. 4. — Kwartalnie rs. 2. — Miesięcznie kop. 67. — Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się. — Numer pojedynczy kop. 5. — Za odnoszenie do domu opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach Pocztowych w Królestwie i Cesarstwie Rocznie rs. 9 kop. 20. Półrocznie rs. 4 kop. 60. Kwartalnie rs. 2 kop. 30. Miesięcznie kop. 80. — Za przesyłkę w kopertach kwartalnie dopłaca się rs. 1.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY. — Najwyższy manifest (c. d.) — Sprawozdanie o tabelach likwid. — Komisja rząd. ośw. publ. — Najwyższy rozkaz. — Nominacja. — Rozporządzenie pocztowe.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY. — Warszawa. — Przegląd polityczny. — Wiadomości telegraficzne. — Podarek. — Ulepszone komunikacje. — Bał. — P. Pfeiffer Płodowska. — Wypadki. — Zdobycie bucharskiej twierdzy Ur-tiube. — J.C.W.W. Ks. Helena Pawłówna. — Wystawa etnograficzna. — Ilość koni w Finlandji. — Kolej żel. mosk.-orłowska. — Wagony sypialne. — Anglja. P. Bright. — Austrija. Ministerstwo. — Cholera. — Holandja. Wybory. — Prusy. Zaprzeczenie pogłoskom. — Projekt do prawa. — Procesa prasowe. — Nasze położenie finansowe (VI; dok.).

PRZEWODNIK WARSZAWSKI. — Loteria fantowa. — Prelekcje publiczne, i t. d.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa.

26 Października (7 Listopada).

NAJWYŻSZY MANIFEST.

(Ciąg dalszy, patrz Nr. 246).

6) Ochotnicy, zaciągający się za gminy, rodziny i osoby, ulegające powinności rekruckiej z kolei lub przez losowanie, mają być przyjmowani do służby wojskowej dopiero po dojsciu do lat dwadzieścia jeden wieku; wszakże z rodzonych braci dozwała się przyjmować młodszego za starszego, chociażby młodszemu miał tylko dwadzieścia lat, jeżeli ten idzie z własnej ochoty i za zgodą rodziców lub opiekunów, i zupełnie jest zdalny do służby wojskowej. Także po dojsciu dopiero lat dwudziestu jeden wieku, przyjmowani będą rekruci kolejni z rodzin, które dobrowolnie się podzieliły. Starszych nad lat trzydzieści na rekrutów nie przyjmować, z wyjątkiem tylko ukrywających się od służby wojskowej, niewiadomych z pobytu i zadających sobie umyślnie kalectwo, którzy podług 3 i 4 ustępów art. 194 ust. rekr. przyjmowani być mają do służby o rok starsi, mianowicie, trzydzieści jeden lat wieku. 7) Dla przyjmowania ludzi na rekrutów ustanawia się najmniejsza miara wzrostu dwa arszyny trzy werszki (2 arsz. 3 wesz.); przyczem uchylają się wszelkie szczególne wyjątki względem wzrostu, zamieszczony w ustawie rekruckiej, oprócz ustanowionego dla mieszkańców powiatów mezeńskiego, pnieńskiego i kemskiego, w gubernji Archangielskiej, i ustysolskiego i jareńskiego, w gubernji Wołogodzkiej, dla których, ze względów fizycznych tych powiatów, zachowuje się dawna miara wzrostu dwa arszyny i półtrzecia werszki (2 arsz. 2½ wesz.). Uwaga: Urzędy rekruckie upoważnione zostają do przyjmowania rekrutów z kolei lub losowania, zupełnie zdrowych i silnych, skoro ciż jednogłośnie przez wszystkich członków urzędu uznani będą za szczególnie zdalnych do służby wojskowej, chociażby do ustanowionej miary wzrostu dwóch arszynów i trzech werszków brakowało pół werszka. 8) Ci, którzy z kolei lub losowania powołani będą do poboru w miejsce ukrywających się, chorych, zostających w czasie poboru pod śledztwem lub sądem, lub zadających sobie umyślnie kalectwo, mają być koniecznie zwracani do poprzedniego stanu, sposobem wskazanym w art. 718 i 719 ust. rekr., jak tylko ci, za których oni powołani zostali do służby wojskowej, sami wejdą do tejże, i jeżeli ulegający zwrotowi nie oświadczy się z chęcią pozostania w wojsku; ci zaś, którzy dobrowolnie pozostaną w służbie wojskowej, mają być zaliczeni na rachunek przyszłych poborów. 9) Dla wymiany rekruta, oddanego do służby wojskowej, nie za występki lub zbrodnie, na ochotnika, nie zakresła się żadnych terminów, a pozostawia się gminom i pojedynczym osobom

przedsięwzięcie w tej mierze kroków, kiedy będą mieć możność i pragnąć tego będą. O wymianę rekruta na ochotnika interesenci udawać się mają z prośbą do urzędu rekruckiego, a skoro ochotnik podług przepisów ustawy rekruckiej okaże się zdalnym i żadnym z przeszłości do przyjęcia go nie będzie, w takim razie ma być stanowczo przyjęty i oddany miejscowej władzy wojskowej, z wymienieniem za kogo mianowicie z rekrutów został przyjęty. Po oddaniu ochotnika władzy wojskowej, urząd rekrucki względem zwrotu wymienionego do poprzedniego stanu, znosi się bezpośrednio z władzą wojskową, pod którą wymieniony zostaje, a wraz z gminą, w której znajdował się wymieniony nie było wiadomym, znosi się wprost z głównym sztabem. Nie zakresła się również żadnego terminu dla wymiany rekrutów za kwity rekruckie, tak dawniej oddanych jakoteż w przyszłości oddać się mających, a wymienieni na kwity zwracani być mają do poprzedniego stanu w takiż sposób, jak wymienieni na ochotników. Tenże sposób zwracania rekrutów przyjęty będzie i co do tych, którzy zostaną wyłączeni z wojska, jako nieprawie oddani do służby wojskowej. 10) W rodzinach opodatkowanych, odbywających powinność rekrucką z kolei lub losowania, uwalnia się od tej powinności jednak lub starszy syn żołnierza, znajdującego się w służbie wojskowej lub zmarłego w tejże albo dymisjonowanego, jeżeli tylko żołnierz ten, to jest ojciec uwalnianego, wszedł do służby nie jako

ochotnik za inną rodzinę i nie za przestępstwo lub wykroczenie pozbawiające rodzinę posług rekruckich. 11) Wszystkie gminy odbywające powinność rekrucką, powinny składać się na wynagrodzenie pieniężne rekrutów, w kwocie najmniej 3 ruble dla każdego, lub więcej, jeżeli gmina będzie w możności. Wolno im także robić dobrowolne składki dla rodzin rekrutów. Wysokość i przeznaczenie tych ostatnich składek zależy od uznania gminy, jej środków i położenia w jakim znajdują się rodziny rekrutów. Te i drugie wsparcia wyznaczane będą na mocy uchwał gminnych i wydawane publicznie. 12) Znoszą się wszelkie istniejące dotąd w pogranicznych z Prusami i Austrią guberniach różnice pod względem odbywania powinności rekruckiej pomiędzy miastami i wsiami położonymi o sto wiorst od granicy, a pozostałą ludnością tych gubernji; miasta te i wsie mają ulegać ogólnym przepisom ustawy rekruckiej, w ich guberniach obowiązującym. 13) Wszelkie działy familijne sporządzone przed 1 stycznia 1863 roku, chociażby części dziczele zapisane były pod jednym numerem, uznawane być mają za prawne we wszystkich gminach miejskich i wiejskich, skoro rzeczywistość działu poświadczoną będzie w miastach — przez urząd gminny, radę, ratusz lub magistrat, a po wsiach — przez zgromadzenie wiejskie. Mogące zajść spory i nieporozumienia względem zaliczenia posług rekruckich, dopełnionych przez członków podzielonej rodziny, decydowane będą przez samą gminę. (d. c. n.)

SPRAWOZDANIE

o postępie czynności sprawdzenia tabel likwidacyjnych, ułożone na podstawie wiadomości otrzymanych do dnia 15 (27) Października 1866 r.

Numer.	K o m i s j e.	Liczba nadeszłych tabel.	Liczba sprawdzonych tabel z dóbr				Tabele sprawdzone obejmują		W przecięciu wypada na dym.		Liczba tabel przedstawionych Komitetowi Urządzącemu.
			Prywatnych	Instytucyjnych	Majorkich	Razem	Dymów	Morgów.	Morgów	Prętów.	
1	Kielecka	1,256	936	9	44	989	25,867	275,679	10	197	828
2	Warszawska	1,707	1041	1	4	1046	20,706	369,769	17	257	878
3	Krasnostawska	874	506	—	18	524	19,201	309,982	16	38	499
4	Kaliska	1,824	725	14	42	781	16,873	177,429	10	154	548
5	Suwalska	1,016	438	—	228	666	15,528	254,432	16	115	652
6	Lubelska	882	495	—	2	497	12,585	208,586	16	172	338
7	Płocka	1,286	638	1	11	650	12,141	127,869	10	159	458
8	Łomżyńska	562	467	1	72	540	12,001	142,574	11	264	417
9	Olkuska	834	361	13	19	393	11,518	124,500	10	242	325
10	Siedlecka	1,419	556	—	47	603	10,350	211,124	20	119	452
11	Włocławska	1,385	742	—	80	822	9,755	152,605	15	183	736
12	Bialska	546	295	—	26	321	9,621	240,219	25	53	180
13	Radomska	1,211	381	—	65	446	8,734	142,894	16	108	352
14	Ostrołęcka	955	382	—	32	414	7,870	74,492	9	139	300
15	Piotrkowska	1,432	324	—	51	375	7,704	118,116	15	99	246
W ogóle		17,189	8,287	39	741	9,067	200,474	2,930,270	14	185	7,209

Uwaga 1. Oprócz powyższej ilości tabel (17,189), podanych do Komisji Spraw Włościańskich, odesłano do Rządów Gubernialnych z powodu przejścia dóbr duchownych na rzecz Skarbu, tabel 525.

Uwaga 2. Ilość tabel sprawdzonych w Komisjach obecnie 15 (27) Października jest większą od liczby wyżej wykazanej (9,067), gdyż ta ostatnia podana jest na podstawie miesięcznych sprawozdań złożonych przez Komisje, przez jedne za czas do dnia 1 (13) Września, a przez drugie do dnia 1 (13) Października.

Z liczby przedstawionych Komitetowi Urządzącemu tabel 7,209
 Komisja Centralna zatwierdziła 5,826
 podług tych tabel przyznano:
 włościanom na dymów 126,835
 gruntów użytkowych morgów 1,746,241
 w przecięciu na jeden dym około morgów 14

właścicielom dóbr wynagrodzenia rs. 23,641,611
 w przecięciu za jeden morg około rs. 13 k. 60
 czyli za jedną diesiatynę rs. 27 k. 20

Z liczby przedstawionych tabel nie zatwierdzono 1,383
 z tych zwrócono Komisjom dla poprawienia 642
 dla dokonania oszacowania 136
 nie rozpoznano z powodu nierozstrzygnięcia niektórych kwestij 323
 przypada do rozpoznania 282.

Z liczby tabel przez Komisję Likwidacyjną zatwierdzonych:

a) przesłano Komisji Likwidacyjnej do dalszego postąpienia 4,914
 b) przygotowuje się do odesłania 299
 c) nie mogą być odesłane z powodu nieotrzymania wszystkich tabel z całych dóbr 613

Komisja Likwidacyjna zarządziła wypłatę dla właścicieli dóbr wynagrodzenia w Listach Likwidacyjnych z tabel	4,552
na sumę rs.	17,142,491
Z Komitetu Urządzającego odesłano do miejscowych Komisij Spraw Właściwości dla wprowadzenia w wykonanie tabel	4,308
Zwrócono z Komisij tabel ostatecznie w wykonanie wprowadzonych	1,097.

Komisja Rządowa Oświecenia Publicznego. — Ś. p. Amelja Ciołkowska, aktem darowizny zapisała sumę rs. 15,000 jako fundusz wieczysty imienia Niemirów, na edukację pięciu uczniów w gimnazjach w Warszawie i Lublinie. Prawo do tych stypendjów, wynoszących rocznie po rs. 150, mają, stosownie do woli darującej: 1) potomkowie obu płci następujących pięciu rodzin: Natalji z Żabickich Marchockiej, Jana Żabickiego, Jana Nieprzeckiego, Ignacego Rojewskiego wraz z żoną Julją z Nieprzeckich i Emilji z Płosczyńskich Niewiarowskiej; 2) w braku powyższych, potomkowie również obu płci, innych pięciu rodzin, mianowicie: Feliksa Bielawskiego, Kajetana Marcinkowskiego, Franciszka Marcinkowskiego, Ignacego Nowosielskiego i Henryka Ciołkowskiego; 3) w braku i tych, dzieci niezamożnych obywateli Powiatu Siedleckiego, odznaczający się moralnym prowadzeniem i celującymi postęпами w naukach. Komisja Rządowa Oświecenia Publicznego, zawiadamiając o tem osoby interesowane, wzywa je, aby dowody swej kwalifikacji rodzinnej, zgodnie z warunkiem erekcji, przedstawiły Radzie Opiekuńczej pomienionego funduszu, za pośrednictwem członka jej, dziedzica dóbr Krzeska w Okręgu Siedleckim, W. Klemensa Marchockiego, poczem wybrani przez tę Radę kandydaci przedstawieni zostaną do zatwierdzenia Komisji Rządowej.

Komisja Rządowa Oświecenia Publicznego. — Ś. p. Józef Ciołek Poniatowski, dymisjonowany Pułkownik, aktem z d. 3 Listopada 1844 r. przeznaczył rs. 12,000 na zasilki dla niezamożnych 10 młodzieńców ze szlachty gubernji Lubelskiej pochodzących, pobierających nauki w zakładach naukowych Królestwa i sposobających się do służby wojskowej, cywilnej, tudzież do przemysłów fabrycznych i ekonomji, od którego to kapitału każdoroczny procent ma być rozdzielany w równych częściach, tytułem nagrody, między 10 ubogich uczniów, którzy, w ciągu roku szkolnego, przez wzorowe sprawowanie się i szczególny postęp w naukach, zasłużą na pochwałę zwierzchności szkolnej. Komisja Rządowa Oświecenia Publicznego, podając o tem do powszechnej wiadomości, wzywa osoby interesowane, pragnące ubiegać się o pozyskanie nagrody z powyższego zapisu za upłyniony rok szkolny 186⁵/₆, aby w ciągu miesiąca od daty niniejszego ogłoszenia, złożyły właściwemu Zwierzchnikowi Szkoły dowody następujące: 1) metrykę urodzenia kandydata, 2) dowód pochodzenia szlacheckiego z gubernji Lubelskiej, 3) świadectwo ubóstwa, stosownie ulegalizowane, które to dowody, po ocenieniu ich przez Zgromadzenie Nauczycielskie i uznaniu za odpowiednie, Zwierzchnik Szkoły wraz z opinią o sprawowaniu się, pilności i postępie w naukach kandydata, przedstawi Komisji Rządowej do decyzji.

Najwyższy rozkaz o opodatkowaniu nieruchomości w miastach, osadach kupieckich i miasteczkach. — W imiennym Najwyższym ukazie do rządzącego senatu, z d. 4 października r. b., wyrażono: „Ukazem Naszym do rządzącego senatu z d. 1 stycznia 1863 r., ustanowiony został podatek od nieruchomości w miastach, osadach kupieckich i miasteczkach, a dla poboru takowego w latach 1863, 1864, 1865 i 1866, wydane zostały tymczasowe przepisy. Obecnie, na skutek wniosku ministra finansów, w radzie państwa przejrzanego, uznawszy potrzebę dalszego pobierania pomienionego podatku od r. 1867 corocznie, na zasadzie zatwierdzonego przez Nas, dołączonego tu postanowienia, polecamy wprowadzić je w wykonanie. Rządzący senat wyda stosowne w tej mierze rozporządzenie. (NB. Postanowienie to zamieszczone jest w N. 226 Siew. Pocz.)

Nominacje. — Przez Najwyższy rozkaz z d. 3 października, w ministerstwie spraw zagranicznych, starszy sekretarz misji w Szwajcarji, radca stanu *Struve*, mianowany został jeneralnym konsulem w Liworno, a na jego miejsce starszy sekretarz misji w Hanowerze, radca stanu *Minczaki*, (Siew. Pocz.)

Rozporządzenie pocztowe. — Niektóre urzędy pocztowe podniosły kwestję: jakie mianowicie druki mogą być przez pocztę przesyłane pod *przepaskami*, za opłatą po 1 kop. od 3/4 łuta, i jaka może być najwyższa waga tych ekspedycji? W rozwiązaniu tego pytania, wydział pocztowy zawiadomił wszystkie urzędy pocztowe, dla należytego zastosowania się w przyszłości, że na zasadzie polecenia z dnia 21-go maja r. b. za N-rem 21, mogą być przyjmowane na pocztę dla przesyłania pod przepa-

skami: gazety i pisma perjodyczne, oraz inne drukowane, litografowane, ryte lub innym sposobem mechanicznym wykonane przedmioty, z wyjątkiem odbijanych zwyczajną prasą do kopjowania. Przy przyjmowaniu tych ekspedycji, zwracana ma być uwaga najprzód na to, aby waga każdej z nich, przesyłanej pod jedną przepaską, nie przenosiła 20 łutów; powtóre, aby ekspedycje te były pakowane w taki sposób, żeby można było widzieć co w sobie zawierają, i potrzebie, aby takowe nie zawierały w sobie żadnych rękopismów, prócz adresu lub poprawek korektorskich, w razie gdyby korekty przesyłane były pod przepaskami. (Got.)

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa.

26 Października (7 Listopada)

Według wiadomości z Turynu, Wiktor Emanuel 4-go b. m., otoczony synami i dworem, przyjmował naprzód deputację wenecką, która mu złożyła rezultat głosowania powszechnego, a następnie generała Menabrea, który doręczył mu koronę żelazną. W mowie do deputacji weneckiej, Wiktor Emanuel przypomniał wszystkie usiłowania czynione od 1848 r. w celu zjednoczenia Włoch i dodał, że teraz, kiedy Włochy uwolnione są zupełnie od obcego panowania, włosi potrafią je bronić i uczynić wielkim państwem. Wybór jen. Fleury na reprezentanta Francji do towarzyszenia Wiktorowi Emanuelowi przy wjeździe do Wenecji, który to wjazd dziś miał nastąpić, uważają powszechnie za dowód przyjaźni dla Włoch ze strony cesarza Napoleona, u którego w wielkich łaskach jest generał Fleury.

Zdrowie cesarza francuzów musi być w znacznie lepszym stanie, kiedy na d. 5-y b. m. było wyznaczone posiedzenie komisji wojskowej, pod osobistą jego prezydencją, oraz wielki przegląd gwardji i załogi paryskiej.

Według doniesień *Monitora*, w Hiszpanji odbyły się wybory do rad municypalnych, przy wielkim udziale wyborców, a bez żadnego zakłócenia porządku. *Monitor* nie wspomina wszakże, które stronnictwo wzięło na nich górę, kiedy z innych stron donoszą o wzrastającym niezadowoleniu publicznem. Tymczasem na dworze nawet Narvaeza uważają za zbyt liberalnego, i zamierzają utworzyć gabinet absolutno-reakcyjny, co, jak się zdaje, byłoby hasłem do wybuchu rewolucji.

Debatte, roztrząsając urzędowy artykuł *Wien. Abendpost* co do polityki wewnętrznej, a głównie co do porozumienia z węgry, o którym onegdaj wspominaliśmy, powiada, że teraz okazuje się w głównych rysach, co rząd chce; jak zaś chce, to może być zostawione do późniejszego czasu, jeżeli to co chce, zyska powszechną zgodę. Dziennik ten dodaje, że taka zgoda w zasadzie jeszcze nie jest dostateczna. Gorliwe poparcie ze strony ludów wtenczas może być uzyskane, kiedy zostanie usunięta wszelka nieufność. Czy zaś przyjęcie w zasadzie wypracowania Deaka, wystarczy na przywrócenie w Węgrzech zachwianego zaufania, a prowincje z tej strony Litawy uspokoją się tem co chce rząd, pozostawiając do dalszego czasu rozprawy nad tem jak chce rząd, to rychła przyszłość wyjaśni.

W Turcji, według źródeł francuzkich, największe niebezpieczeństwo zostało usunięte, skoro powstanie na w. Kandji zostało przytłumione, a *Monitor wieczorny* opisując szczegółowo porażkę powstańców, przewiduje rychłe przywrócenie zupełnego porządku na w. Kandji. Pomiędzy Portą a księciem Karolem nastąpiło porozumienie, a wyz wspomniany dziennik opisując uroczyste przyjęcie tego ostatniego w Konstantynopolu, jako pomyślną wróżbę stosunków jego z Portą, utrzymuje, że położenie Rumunji na teraz i na przyszłość zostało zabezpieczone. Telegraf podaje wiadomość o uroczystem i pełnym zapału przyjęciu ks. Karola w

Rumunji przy jego powrocie z Konstantynopola. — Posiedzenia izby reprezentantów w Egipcie mają być otwarte przez wice króla 18-go b. m. Tymczasem wydane tam zostało prawo konskrypcyjne, wprowadzające ogólny obowiązek służby wojskowej.

Według świeżych wiadomości z Nowego Jorku, w Baltimore obawiano się, z powodu śledztwa przeciwko urzędnikom policji, rozruchów pomiędzy radykałami a stronnikami gubernatora Marylandu. W razie rozruchów, wojska związkowe będą miały sposobność okazania swej przychylności do władzy wykonawczej, ponieważ gubernatora Marylandu upoważniono do użycia siły zbrojnej. Inna depesza z Nowego Jorku donosi, że rząd washingtonski wkrótce obejmie protektorat w Meksyku. Niewiadomo czy rząd ten zamierza po prostu zastąpić francuzów, czy też interwenjować na korzyść zasady republikańskiej? Ta ostatnia, jakby się zdawało, bardzo słabo stoi w Meksyku, gdyż juaryści pod Saltillo niedaleko Monterey, znów pobici zostali przez cesarskich.

Dzienniki paryskie, belgickie i londyńskie dziś wcale nie nadeszły.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczone poniżej dokończenie artykułu z *Rus. Inw.* o finansowem położeniu Rosji.

Wiadomości telegraficzne.

* *Eydtkuhnen*, 4-go listopada, godzina 6-ta wieczorem. Książę następcy tronu pruskiego, wraz z orszakiem, przejechał w tej chwili przez granicę w pożądanym zdrowiu. (*Wolffs T. B.*)

* *Carskie-Siolo*, 5-go listopada, o godzinie 2 1/2 po południu. Książę następcy tronu pruskiego przybył tu w pożądanym zdrowiu i powitany został na bankhofie przez Najjaśniejszego Cesarza, który miał na sobie pruski mundur ułański i otoczony był świetnym orszakiem. (*Tamże.*)

* *Paryż*, 4-go listopada. Cesarz przyjdzie jutro osobiście na posiedzeniu komisji do reorganizacji armji, która odbyła już kilka narad przygotowawczych, a następnie odbędzie po południu, w lasku bulońskim, przegląd gwardji cesarskiej i załogi miasta Paryża. (*Tamże.*)

* *Turyn*, 3-go listopada. Deputacja wenecka przybyła tu i doznała ze strony ludności przyjęcia pełnego zapału. Deputacja ta przedstawi się jutro królowi. Również jutro mieć będzie miejsce doręczenie korony żelaznej przez generała Menabrea. Spodziewani są tu wszyscy ministrowie. (*Tamże.*)

* *Turyn*, 4-go listopada. Król Wiktor-Emanuel, otoczony przez książąt domu królewskiego, ministrów i dygnitarzy państwa, przyjmował dziś deputację wenecką; jednocześnie generał Menabrea doręczył jego królewskiej mości, przy stosownej przemowie, koronę żelazną, wśród radośnych okrzyków licznie zgromadzonego ludu. (*Tamże.*)

* *Turyn*, 4-go listopada. Przy przyjęciu deputacji weneckiej, król przypomniał w swej mowie, jaką miał w odpowiedzi na przemówienie do niego wystosowane, o wszystkich usiłowaniach, jakie robione były od roku 1848 dla osiągnięcia jedności i niepodległości Włoch. Obecnie, obce panowanie we Włoszech ustało na zawsze. Włoski potrafią bronić nowo utworzonych Włoch i zrobić z nich wielkie państwo. (*Tamże.*)

* *Bukareszt*, 3-go listopada. Książę Karol wrócił tu wczoraj z Konstantynopola. Na przyjęcie jego u bram miasta, zgromadziła się municypalność i ustawione zostały setki ekwipażów. W mieście panował wielki zapał. Ministrowie, metropolita, biskupi i wszyscy wyżsi urzędnicy cywilni i wojskowi, oczekiwali na księcia przed pałacem. Książę odbył pod balkonem pałacu przegląd gwardji narodowej i załogi miasta. (*Tamże.*)

* *Bruksela*, 4-go listopada. *Ind. Bel.* donosi: Król przyjął dymisję ministra wojny p. Chazal. Z drugiej zaś strony, pogłoski o zamiarze ministra skarbu podania się do dymisji, są bezzasadne. (*Tamże.*)

* *Trjest*, 4 listopada. Według wiadomości z Aleksandriji z 28-go października, zgromadzenie stanów wybierze 75-u członków, przyczem wybory odbywać się będą za pomocą głosowania sekretnego. Wyznanie religijne nie ma stanowić najmniejszej przeszkody do przyjęcia mandatu. Posiedzenia będą publiczne i otwarte zostaną prawdopodobnie 18-go listopada przez samego wice-króla. Ogłoszone zostało

